

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΙ. ΠΙΡΡΑΔΑ

Έτησια συν. προπλ. φ. 5. Διά τὸ ἔξωτ. 5.50 μετὰ τοῦ παραφύθου καὶ ἠλίου

ΕΤΟΣ ΙΗ'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1896. ΔΡΙΘ. 3

ΥΓΙΕΙΝΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΥΔΑΤΩΝ

Διάγνωσις καλοῦ ὕδατος.

Τὸ καλὸν ὑγιεινὸν καὶ πρὸς πᾶσιν ὕδωρ διαλύει πολὺν σάπωνα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο καθαρὸν ὄν, ἐξατμιζόμενον διὰ τῆς βράσεως, οὐδὲν ἀφήνει ὑπόλειμμα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο βράζει καλῶς τὰ ὄσπρια.

Τὸ μὴ καλὸν πρὸς πᾶσιν ὕδωρ ἐξατμιζόμενον διὰ βράσεως ἀφήνει ὑπόλειμμα, τὸ ὅποιον εἴαν ἦ λευκὸν, σημεῖον ὅτι ἐμπεριέχει ἀλατῶδεις ὕλας τιτάνου, σόδας κλπ. Ἐάν τὸ ὑπόλειμμα ἦ χρωματισμένον, σημεῖον ὅτι ἐμπεριέχει σιδηροῦχα ἄλατα ἢ ὀργανικὰς ὕλας.

Διακόσια δράμια ὕδατος ἐξατμισθέντος, εἴαν ἀφήνη ὑπόλειμμα ἑνὸς κόκκου βάρους, τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶνε καλὸν πρὸς πᾶσιν.

Τὸ ἀκάθαρτον ὕδωρ καὶ μὴ καλὸν πρὸς πᾶσιν ἐμπεριέχει πολλὰς ὀρυκτὰς ἢ καὶ ὀργανικὰς ὕλας. Τὸ τοιοῦτον ὕδωρ δὲν διαλύει τὸν σάπωνα, σκληρύνει τὰ ὄσπρια, ἀφήνει ἐπιχρισμα ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν ἀγγείων, ὅπερ φαίνεται, ὅταν τὰῦτα ὄσιν ὑάλι-

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1896.

να διαφανή· τὸ ἐπίχρισμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ θεικῆς τιτάνου, ἐάν τὸ ὕδωρ μείνῃ πολλὰς ἡμέρας ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ πυθμένου τοῦ ἀγγείου, γίνεται ὕλη πρασίνη ἐκ φυτικῶν ὑλῶν. Τὸ ὕδωρ τοῦτο οὐ καλὸν πρὸς πόσιν. Πινόμενον χαλαρῶναι τὸν στομάχον, ἐπιφέρει δυσπεψίαν καὶ ἐνίοτε ἐμφράξεις, ἅτοι ἐξογκώσεις τοῦ σπληνός, τοῦ ἥπατος καὶ διαστολὴν τοῦ στομάχου, παράγει χέρια καὶ ὑποδιαλείποντα πυρετόν· ἐν ἀνάγκῃ πόσεως πρόσθετος ὄπὸν λεμονίου.

Πρὸς μείζονα διάγνωσιν τῆς καθαρότητος τοῦ ποτίμου ὕδατος, ὅπερ εἶνε τὸ ἀσιωδέστερον τῆς υγιείας, δίδου τὸ ἀκάθαρτον ὕδωρ, ὡς ἔρην, οὔτε πρὸς τὴν καλὴν βράσιν τῶν τροφῶν συντελεῖ, οὔτε τὴν δόξαν σθενύει, οὔτε ἡ πέψις καὶ ἡ θρέψις καλῶς γίνεται. Ἐν τῇ ἀκαθάρτῳ ὕδατι εὐρίσκονται ὕλαι ὀργανικαὶ ἢ δηλητηριώδεις, αἵτινες ἐπιφέρουσι σημαντικὰς βλάβας κατὰ τῆς υγιείας καὶ νόσους ἐνίοτε θανατηφόρους.

Σπουδαῖον λοιπὸν εἶνε ἡ γνώσις τοῦ διακρίνειν τὸ καθαρὸν ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου. Ὁ μᾶλλον προχειρότερος τρόπος εἶνε οὗτος.

Λάβε ἡμίσειαν ὀκτὼ ὕδατος ἐν φιάλῃ λευκῇ διαφανεὶ λίαν καθαρὰ καὶ πρόσθετος τεμάχιον σακχάρου ἴσον τῷ μέγεθος ἐρεβίνθου, πιμάτισον τὴν φιάλην καὶ ἐκθεσον ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐπὶ παραθύρου· ἐάν μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας τὸ ὑγρὸν θολώσῃ ὡς νεφέλη, σημαίνει ὅτι τὸ ὕδωρ ἐμπεριέχει ὀργανικὰς ὕλας ἐξ ἀκαθαρσιῶν. Ἐὰν νεφέλια ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ τῆς παραγωγῆς μανιταρωδῶν φυτῶν, παραγομένων ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ σακχάρου καὶ τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν ταῖς ἀκαθαρσιῶσι.

Ἐτεταλλεῖα ὕδατα.

Πηγαῖά τινα ὕδατα καλοῦνται **ετεταλλεῖα**, διότι ἐκπηγάουσι ἐκ τῶν θερμῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, καὶ εἶνε θερμὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον· ἐμπεριέχουσι διάφορα ἅλατα, ἐξ ὧν καθίστανται μὴ πόσιμα. Πινόμενα δὲ εἰς μικρὸν ποσὸν ἢ τοῦ σώματος ἐμβαπτομένου ἐν τοιαύτῳ ὕδατι παρέχουσι θεραπευτικὴν ἰδίαν ὅταν πρὸς τινα πάθη, δι' ἃ καὶ **εταματεῖα** καλοῦνται, περὶ ὧν ἄρα «Παράφοισον» περὶ λουτρῶν.

Ἐὰν τοιαῦτα ὕδατα ἐξεταζόμενα διὰ τῆς ἀναλυτικῆς χημείας ἐμπεριέχουσι ἅλατα πόδας, πυτάσεως, μαγνησίας, θείου, σιδήρου κλπ. ὑπὸ διάφορον ποσόν, ἐξ ὧν ἐπέρχονται τὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ δὲ περιεργόν ἐστίν ὅτι ἐάν τὰ ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς καὶ ποσοτικῆς χημείας διδόμενα αὐστατικά ὑπὸ τὴν αὐτὴν

πρωκτόν, ἐνθα ὑπάρχει μεγάλη ἡ θερμότης καὶ ὁ τανισμὸς πολλός, τεκμήριόν ἐστίν ὅτι ἐγγίζει ἡ αἰμορροϊδικὴ βροχίτις.

Ταῦτα τὰ συμπτώματα ἀνάγονται κοινῶς καὶ εἰς τὰς ἐσωχάδας καὶ εἰς τὰς ἐξωχάδας· ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἴδια συμπτώματα πρὸς ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα· καὶ τὰ μὲν ἐσωχάδων εἶσι τάδε.

Ἐπὶ τῶν ἐσωχάδων αἰσθάνεται πολὺ δριμυτέρους πόνους εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἐπὶ τῶν νεφρῶν· ἔχει προσέτι δυσουρίαν καὶ ἐνίοτε ἐπέρχεται ἰσχυρία· καὶ ἐάν ἡ ἐκκόπρωσις εἶνε δύσκολος ἐκ τῆς ἐμφράξεως τοῦ ἀφεδρῶνος τῶν αἰμορροϊδικῶν οἰδημάτων, ἐπέρχονται ἐνίοτε ναυτιᾶσι καὶ ἔμετοι.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ

Περὶ ἀσθενειῶν τῆς ἀμπέλου.

Αἱ ἀσθένειαι τῆς ἀμπέλου εἶνε πολυαἰεῖς. Ἐκ τούτων ἀλλὰ μὲν προέρχονται ἐξ ἐπιτορικῶν αἰτιῶν, ἀλλὰ δὲ ἐξ ἐξωτερικῶν· ἀλλ' ἀπαται θεραπεύονται, ἂν προληφθῶσι, πλὴν τῆς **Ἀστροβλησίως ἢ Ἀστροπληξείας**. Ἦνε δὲ αἱ ἐξῆς.

α.) Ἡ καλουμένη **Καύλα**, ἣτις εἶνε εἶδος Ἑρυσίθης, καὶ συνίσταται ἐν κληῖδων τινῶν, ὑπὲρ τῶν ὀπίσθων τὰ φύλλα κατέχονται. Προέρχεται δὲ αὕτη ἐκ τῆς ψυχρᾶς ὑγρότητος τῆς νυκτὸς, τὴν ὅποیان διαδέχεται ὁ ἀνατέλλων ἥλιος. Θεραπεύεται, ἂν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου ὁ ἀμπελοργὸς διὰ τινος μέσου σείσῃ τὰ φύλλα τῶν κλημάτων, ἵνα ἡ ἄρσος καταπέσῃ.

β.) Ἡ **Ἀνθοβολία** (ἀποβολὴ τοῦ ἀνθους) ἀσθένεια, δι' ἣς τὸ ἀνθος πίπτει καὶ πρὶν ἢ γίνῃ ἡ σύλληψις. Προέρχεται δὲ αὕτη ἐξ ὑπερβολικοῦ χυμοῦ, ὅστις ἀναβαίνειν πνίγει τὴν ἀσθήκην, ἢ ἐνεκα βραχέων βραχίων, αἵτινες πίπτουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνθήσεως, ἢ ἐνεκα ὑπερβολικῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους. Θεραπεύεται δὲ διὰ τοῦ ὀψιμότερου κλαδεύματος καὶ τοῦ χαράγματος τῶν κυρμῶν, ὡς γίνεται εἰς τὰ καρποφόρα δένδρα.

γ.) Ἡ **Κηληθώρα**, ἀσθένεια προερχομένη ἐξ ὑπερβολικῆς γονιμότητος καὶ παχύτητος τῆς γῆς ἢ ὑπερβαλλούσης λιπάνσεως. Σημεῖα δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης εἶνε ἡ κοκκίνη ἐπιδερμίς

τοῦ κλήματος, αἱ διάφοροι ἐξογκώσεις τοῦ κορμοῦ, οἱ ἀφθονοὶ βλαστοὶ καὶ τὸ ἄνισον τῆς ἀναπτύξεως τῶν καρπιῶν. Θεραπεύεται δὲ, ἂν εἰς τὸν ἀμπελῶνα σπεῖρη ὁ ἀμπελοργὸς ἀραβόσιτον, ὅστις ἀπορροφᾷ μέγα μέρος τῆς γονιμότητος, ἢ ἂν ἀνοίξη λάκκους εἰς τὰς ρίζας καὶ ῥίψη πτωχότερον χῶμα.

δ'.) Ἡ **Ἡβαροαλυσία**, ἀσθένεια συνισταμένη εἰς τὴν κατ' ἀρχὰς μεγίστην βλάστησιν, καὶ ἐπομένως μελάνωσιν καὶ κατὰ πτωσιν τῶν φύλλων. Ἡ ἀσθένεια αὕτη συμβαίνει εἰς τὰς ἀμπέλους τῶν βαλτωδῶν τόπων. Θεραπεύεται δὲ, ἂν ἀφαιρεθῇ ἡ μεγάλη ὑγρασία διὰ χανδάκων.

ε'.) Ἡ **Δάκρυ**, ἀσθένεια προερχομένη ἐξ ἀτάκτου κυκλοφορίας τοῦ χυμοῦ. Θεραπεύεται δὲ δι' ἐγχαράξεως τοῦ κορμοῦ καὶ ἐπιχρίσεως τῆς πληγῆς διὰ λάσπης ἢ σβουνιας.

ς'.) Ὁ **Ἰκτερος** (χρυσὴ ἢ κιτρινάδα), ἀσθένεια τῶν φύλλων τῆς ἀμπέλου, προερχομένη ἐξ ἀνομβρίας ἢ ἐκ ζωφρίων κατεσθιόντων τὰς ρίζας τῶν κορμῶν. Καὶ ἡ μὲν ἀνομβρία θεραπεύεται, ἂν ὑπάρχωσιν ἱκανὰ ὕδατα πρὸς ἄρδυσιν. Ἡ δὲ τῶν ζωφρίων βλάβη θεραπεύεται, ἂν ἀνοίγωσι λάκκους καὶ ἐξολοθρεύωσι τὰ ζωφία (α).

ζ'.) Ἡ **Ἀστροβλήσια ἢ Ἀστροπληξία ἢ Λεβάκωμα**, ἀσθένεια προερχομένη ἐξ ὑπερβολικῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμότητος ἢ ξηρασίας, ἥτις δὲν θεραπεύεται (β)· δεῖγμα δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης εἶνε τὸ ὑπερυθρον χρῶμα τῶν φύλλων.

η'.) Ἡ **Ξήψις** τῶν σταφυλῶν πρὸ τῆς ὀριμάνσεως, ἀσθένεια προερχομένη ἐκ τῆς ἀδυναμίας τοῦ κορμοῦ. Προλαμβάνεται δὲ, ἂν κατὰ τὸ ἔαρ σκαψῇ τις τὴν γῆν πέριξ τῆς ρίζης καὶ ἀναμιξῇ αὐτὴν διὰ στάκτης ἢ ἀσβέστου, ἥτις ὄμως δὲν πρέπει νὰ ἐγγίση τὸν κορμὸν, διότι τὸν καίει.

θ'.) Ὁ **Βεῦρωτελασμός** (μοῦγλα), ἀσθένεια προερχομένη ἐπίσης ἐκ ἀδυναμίας. Θεραπεύεται δὲ διὰ τῆς γνωστῆς θειώσεως (θειοφίσηματος), ἥτις γίνεται, ὅταν ἡ ἀμπελος ἀνθῆσῃ καὶ οἱ βλα-

στοὶ ἀναπτυχῶσι μέχρι σπιθαμῆς. Ἐπι δὲ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ ἐξανθίσματος (ὅταν δηλ. ἀρχίτῃ ν' ἀποβάλλῃ τὸ ἄνθος), καὶ ἐπαναλαμβάνεται ὅταν αἱ ῥίζες φανῶσιν ὡς μικρὰ σφαιρίδια (σκάγια), καὶ πάλιν, ἂν ἡ νόσος ἀναφανῇ τετάρτην ἢ πέμπτην φορὰν, ὅπερ συμβαίνει ἐνίοτε. Ἡ θειώσις γίνεται διὰ φυτητρίου κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπὶ τοῦ ἄνθους, εἶτα δὲ ἐπὶ τοῦ καρποῦ. Ἐπὶ ἀμπέλου 1000 ἢ 1200 κλημάτων ἀρκεῖ θείον β ἢ 4 ὀκάδων.

ι.) Ἡ **Ῥολομανία**, ἀσθένεια προερχομένη ἐκ τῆς πτωχείας τοῦ ἐδάφους, ἢ ἐκ τῆς ὑγρασίας αὐτοῦ. Συνίσταται δὲ εἰς τὴν βλάστησιν μικρῶν καὶ ἀφθόνων βλαστῶν, ἀδυνατούντων καὶ ἐκνευριζόντων τὸν κορμὸν. Θεραπεύεται δὲ καὶ αὕτη διὰ τῆς χαμηλῆς κλαδεύσεως καὶ ἐπαρκούς λιπάνσεως.

ιά.) Ἡ **Ἐρυσίθη**, νόσος τῶν ἀμπέλων ἐπιδημικὴ, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς σήψεως τῆς ἔξω ἐπιφανείας τοῦ φλοιοῦ τοῦ κλήματος, παραγόμενη ἐκ τῆς πεπικνωμένης καὶ κολλωδρῶσου, ἢ ὀποία, ἀφ' οὗ τὴν πρῶταν προσβάλλει ἡ θερμότης τοῦ Ἡλίου, ὑψίσταται σῆψιν, ἐξ ἧς παράγεται μικροζωφία, τὰ ὅποια κατατρῶγουσι τὴν λεπτὴν ἐπιδερμίδα τῶν τε κλάδων καὶ τῶν καρπῶν, ἐξ ἧς μῦξεται ἡ σῆψις καὶ μεταδίδεται καὶ εἰς τὸν χυμὸν τοῦ φυτοῦ. Ἐκ τούτου κακῶς ἀναπτύσσονται αἱ σταφυλαί, νοσοῦσι καὶ σῆπνται. Τὸ θειοφίσημα εἶνε τὸ ἀντιφύσημα· πρέπει τὸ θείον νὰ ῥίπνται μέχρι τῶν ριζῶν.

Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ἐπέρχονται πολλάκις καὶ ἀτμοσφαιρικαὶ συμφοραὶ, καταστρέφουσαι τὰς ἀμπέλους, οἷον ἡ χιλιὰς, ἡ ἀκρίς, ὁ κἀνθάρος, οἱ κοχλῖαι κλπ.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Ἄλλοσφῆ Θεραπεύουσα ἐξανθηματικῶ ἔλλη.

Α. Ἄνθος θείου πεπλυμένου	δρ. 1.
Θειικοῦ ψευδαργύρου	ζώκ. ὁ.
Ἰσχυλοσματος δαρονίκου	» 10.

(α) Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι καὶ διὰ τοῦ ἀποθράσματος τοῦ καρποῦ (φύλλα νικοτιανῆς) φονεύονται τὰ ζωφία, ῥίπτοντες εἰς τὰς ρίζας τὸ ὑγρὸν τοῦτο.

(β) Οἱ ἀρχαιότεροι ἐδόξαζον ὅτι θεραπεύεται καὶ ἡ ἀσθένεια αὕτη, ἂν διὰ τρυπανίου ταυπήσωμεν τὸν κορμὸν πρὸς τὰ ἄνω μέρη ἢ καὶ πλησίον τῆς ρίζης καὶ ἐνθέσωμεν πασσάλους ἐκ δρυός· ἀλλὰ τοῦτο χρήζει δοκιμασίας.

Παχυμάρου σπέρματος κήτους δρ. 4.
Γλάιου λαβανωτίδος στάγμ. 10.

μ. κ. τ.

Χρήσι. Διά ποσού ὀλίγου ἐπάλειψε τὸ ἔλκος πρωί καὶ ἑσπέρας ἐπιθέτων ἐπὶ τοῦ ἔλκους μωτὸν (ξανθόν).

Μετὰ τὴν ἐπούλωσιν ἐμβροχε τὰς οὐλὰς πρωί καὶ ἑσπέρας διὰ τοῦ κάτωθι ὑγροῦ.

Λ. Βάμματος βράθυος (σαβίνης) δρ. 24
Υδροϊωδίκης ποτάσης κόκκ. 10.

X

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἦν τῆ μήτρα τῆς γυναικός, ἥτις εἶνε ἡ πρώτη κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, οὐδὲν νεκρὸν σῶμα δύναται νὰ μείνη, ἢ φύσις ἀποθῆι τοῦτο πρὸς ταχείαν ἐξοδὸν. Ἐὰν δὲ παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς φύσεως μείνη τοῦτο ἐπέρχεται φλόγῳσις, ἥτις καλεῖται *μητραίτις*, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπολήγει εἰς τὸν ὀλεθρὸν τῆς ζωῆς. Μόνον αἱ μύλαι μένουσι διαρκῶς ἀνευ μεγάλης βλάβης. Ἐνίοτε ἐὰν τὸ ἀκόλουθον ὄλον ἢ μέρος τοῦ ματὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ λήρου μείνη ἐντὸς τῆς μήτρας πλείονα χρόνον ὑρίσεται σήψιν, ἐξ ἧς ἐξέρχεται ὕλη εἴρηρά, δυσώδης, μέχρις οὗ ἐξαντληθῇ πᾶν ἔχνος αὐτοῦ. Ἐνίοτε ἡ ἐπιγιγνομένη φλόγῳσις αὐτομάτως ἐκλείπει μετὰ τὸν φυσικὸν καθαρισμόν τῆς μήτρας καὶ ἡ γυνὴ ἀνακτᾷ τὴν ὑγίειαν. Ἐνίοτε ὁμως ἡ φλόγῳσις ἐπιτείνεται καὶ ἐπέρχεται θανατηφόρος μητρίτις, ὡς ἐρρέθη.

Γεγονὸς ὁμως τὸ ὅποιον ἀγνοοῦμεν ἀν συνέβη ἀλλαχοῦ, καθ' ὃ ὀλόκληρον ἔμβρυον ἔτοιμον πρὸς τοκετὸν, τεθνηκὸς ἐν τῇ μήτρᾳ καὶ ἐν αὐτῇ ἐνταφιασθὲν καὶ ἐπὶ μῆνας διαμείναντα τὰ λείψανα αὐτοῦ ἐν τῇ μήτρᾳ. παρέχει περιεργον γεγονός, διότι οὐδεμίᾳ ἐφάνη φλόγῳσις. ἡ δὲ ἀνοχὴ τῆς μήτρας καὶ ἡ αὐτόματος διαλύσις τῆς ζωῆς τῆς μητρὸς παρὰ πᾶσαν περιποίησιν παρέχει ἀξία λόγου φαινόμενα. Ἴδού τὸ ἱατρικὸν τοῦ πρωτοφανοῦς καθ' ἡμᾶς γεγονότος.

Ἦν τὸ χωρίον Παγκράτι ἐπαρχίας Καλαβρύτων, κείμενον ἐπὶ τῶν μεθυσίων ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ Καλαβρύτων, γυνὴ καλουμένη Δημήτριω, σύζυγος Δ. Κατζινοπούλου, ἐργάτου καὶ λιαν πτωχοῦ, ἡλικίης 38 ἐτῶν, νομφευθεῖσα ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 18, ἐτικτε τέκνα κατὰ περίοδον τριῶν ἐτῶν τὸ πρῶτον ἄρρον καὶ τὰ ἕτερα θήλεα πάντα ζῶντα. Μετὰ τὸν τρίτον τοκετὸν ἀπέθανεν

ἕτερον ἔμβρυον τριῶν μηνῶν. Κατόπιν συνέλαβε καὶ ἔτικτε ζῶσαν κόρην, μεθ' ἧ αὐτῆς συνέλαβε.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔπασχεν ὑπὸ διαλείποντος πυρετοῦ χρονίου, ὀηλάζουσα ἢ ἰδία τὰ τέκνα τῆς. Ἦνεκεν τῆς μεγάλῃς πτωχείας τῆς εἰργάζετο ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἐν τῇ πεδιάδι τῇ καλουμένῃ Κατζάνες, ὄσση ἐλώδει. Διατρέχουσα τὸν μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐν ᾗ εἰργάζετο κόπτουσα χόρτον διὰ δρεπάνου, ἀκουσίως ἐκτύπησε τὴν κοιλίαν, διὰ τούτου κατὰ τὰς ἀρχὰς μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1859.

Μετ' ὀλίγον εἶδε βέρον ἐκ τοῦ κολεοῦ ὑγρὸν ὀρρώδες ὡς τὸ ἀμνοϊαιτικόν· ἐκείθεν μετέβη εἰς τὸ χωρίον τῆς. ἀπέχον ὄραν, πεζῇ, διατρέξασα ἀνήφορον μέγαν, διότι τὸ Παγκράτι κεῖται ἐπὶ ὄρους· εἰσελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἠσθάνθη ὀδύνας τοκετοῦ, τὸ δὲ ἔμβρυον ἐπλησίασε πρὸς ἐξοδὸν, ἀλλὰ δὲν ἐξῆλθεν ἔνεκεν κακῆς θέσεως αὐτοῦ. Οὐτε ματα ὑπῆρχε πρὸς τὴν τέλειν τοῦ τοκετοῦ, καὶ εἰνε κατακειμένη στερουμένη καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἀρτου. Γειτόνισσαι ἐκ φιλανθρωπίας τῇ ἐδίδον καὶ ἐρρόφα τριψτάδας καὶ ἔτρωγεν ὀλίγον ἄρτον ἐξ ἀραβοσίτου. Οὐδεὶς ἠδύνατο πλησιάσαι ταύτην ἔνεκεν τῆς ἀνυποφόρου ἀποφοράς τοῦ σώματος αὐτῆς.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἤρξατο βέειν ὕλη μετὰ μεγίστης ἀποφοράς, ἥτις ἐξηκολούθη βέειν. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἠσθάνετο ἡ πάσχουσα διὰ τῆς πίεσεως τῆς κοιλίας θύροβον ὡς ἀν ἐκινούοντο κάρνα ἐν σάκκῳ. Κατὰ τὸν ἔσθερμον μῆνα ἀπὸ τῆς βέσεως τοῦ ἀμνοϊαιτικοῦ ὑγροῦ ἐξῆλθεν αὐτόματος διὰ τοῦ κολεοῦ ὄσταυ πλευρὰ παιδὸς. Κάτοικος Παγκρατίου ἔ I. Λαμπρόπουλος, ἀνὴρ ἀγαθοποιὸς, φιλόπατρις καὶ φιλόθρωπος, ἐγγράμματος, ἀπομακρυνόμενος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. ἦν γὰρ γυναικάδελφος τοῦ ἐπισήμου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τοῦ Ζωγράφου, ἔγραψε τῷ ἐν Τριπλίτῃ Ἰατρῷ I. II. Πύρρα παρακαλῶν ἵνα ἐπισκεφθῇ ταύτην, ἀφ' οὗ περιέγραψε τὸ ἱστορικόν. Ὁ δὲ I. II. Πύρρας ἀπάντησεν ὅτι δέχεται δωρεὰν θεραπεύσαι ταύτην, ἀλλ' ὁποιεῖ προσενηθῆναι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐνθα εἶχεν ἰδία δωμάτια πρὸς νοσηλείαν ξένων καὶ ἀπόρων. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ γυνὴ μετεκομίσθη καὶ ἐτέθη ἐν ἰδίῳ δωμάτιῳ, ἐνθα τῇ ἐδόθη ἡ προσήκουσα περίποίησις καὶ τοῦ φῆ κλπ. παρετέθησαν σκευασταὶ ἀντιμασματικαί, παραγωγὴ γλωρίου δι' ἀντιμωλίου, ἄλατος κλπ. κλύσεις διὰ γλωιοῦχου τιτάνου ἀραιωμένης καὶ ὄστῳ κατέστη προσιτή.

Ἡ γυνὴ ἴτο ἰσχυροτάτη, ὠχρὰ, κατείχετο, σὺν τοῖς ἀλλοίς, ὑπὸ διαλείποντος χρονίου πυρετοῦ τριταίου καὶ ὑπὸ μεγάλῃς ἀπο-

νίας. Ἡ κοιλία τῆς ἦτο σακχωειδής, διὰ τῆς ἀφῆς καὶ πίεσεως καὶ ἔλασσε θηρόδως, ὡς ἐν ἀπειροίτοι στερεὰ σώματα. Τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀυγούστου 1859.

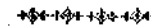
Ἐν τῷ αὐτῷ ἡ Ἰατρὶς κατεπαλέμησε τὸν διαλείποντα πυρετὸν διὰ τοῦ αἰσθητοῦ κινίης, τριψήματης κίνης μετὰ νόδου (βαλριανός, καὶ λουκαίου καὶ ἀναληπτικῆς διαίτης. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ διαλείπων πυρετὸς ἐξήφανθη. Τότε προσληφθέντος βόθρῳ τοῦ κακοῦ Ἰατροῦ Π. Παντελοπούλου, ἰσχυροῦ καὶ ἐργατικῶδ' ἰατροῦ, μεθ' οὗ ἐγένετο ἔρευνα ἐπὶ τῆς μήτρας διὰ τοῦ μητροσκοπίου. Ἦσαν αὐτὴ ἀνεσπαραμμένη, τὸ δὲ στόμιόν τῆς οὐδὲν καὶ ἐφαίνετο διαστροφῆς τοῦ ὄγκου ταύτης πρὸς τ' ἄνω ἐπαυλῶν αἰετῶν τῶν τροπικῶν θέσιν καὶ ἐφάνη τὸ στόμιον τῆς μήτρας χαλάρῃ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ διασταλμένον. Εἰσῆχθη ἐπιμήκης λαβὴ χροιοφυρμῆς, καὶ ἐξήχθη ἐν πρώτῳ ὀστέον πλευρᾷ. Ἡ ἐργασία ἐγένετο ἐπὶ ὄραν, καθ' ἣν ἐξήχθησαν καὶ ἄλλα τινὰ ὀστά. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκκαταλαμβάνετο ἐπὶ ὄραν τὸ ἔργον καὶ πάντοτε ἐξήγοντο ὀστά.

Ἦσαν 20 ἡμερῶν ἐξήχθησαν πάντα τὰ ἐν τῇ μήτρᾳ ὑπάρχοντα ὀστά, πλὴν τινῶν ἐξαχθέντων πρὶν αὐτομάτως καὶ ἄλλων τμηθῶν, ὡς περ φαίνεται ἐπὶ ἐξαφανίσθαισαν σαπέντα. Πάντα διασπαρασσάμεθα ἐπὶ ἀδυστόμου φιάλης. Κατόπιν περιδεθείσης τῆς κοιλίας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἐγένετο θεραπεία ἀναληπτικὴ καὶ ἡ μήτρα μετὰ τὴν μήνα κατέστη ἰκανὴ νὰ μεταβῇ περὶ εἰς τὴν ἐκκατακτῆ, ἐπιβῶσι καὶ τῶν οἰ ἐκκατακτῶμενοι, διότι διηγήθη εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ μάλιστα εἰς τὰς γυναῖκας μεγάλη περιέργεια ὡς καὶ ἔπειτα καὶ ἐν φερούσῃ ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸν τάφον τοῦ παιδίου.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ ἄριστος σύζυγός τῆς καὶ παρέβη τὴν ἡμέραν τοῦ 25 Μαΐου, ἥτις μετέβη εἰς τὸ χωρίον τῆς περὶ τὴν ἀποκαταστάσεως. Ἐπιβῶσι 12 ὥρας ὀδοπορικῆς. Ὁ Ἰατρός ἐπέβη ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ ἐπαλέθη μετὰ ἓνα μῆνα εἰς Τρίπολιν ἡμερῶν ἑξήκοντα ἐπίσταν. Ἀλλ' ἡ ἀγέρσιμος καὶ ἐπιλήσιμων ἡ μήτρα ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ πολλὰς παρηγγέθη. Φύσει γὰρ ὁ ἀκαταστάσιμος ἄριστος ἐπὶ τὴν κοιλίαν τῶν εὐεργεσιῶν.

Τοῦτο δὲ κατὰ Ἰατρὸς παρεκάλεσε τὸν ἐν Τρίπολει Εἰσαγγελεὺς καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν κοιλίαν ὡς μόνον καὶ διατάξῃ τὴν βιατὴν ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως. Ὁ Εἰσαγγελεὺς εὐμενῶς ἐδέχθη τὴν ἰατρικὴν ἐπιβῶσιν ἐπιστήμης, τὴν παράκλησιν καὶ τὴν ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως. Ὁ Εἰσαγγελεὺς εὐμενῶς ἐδέχθη τὴν ἰατρικὴν ἐπιβῶσιν ἐπιστήμης, τὴν παράκλησιν καὶ τὴν ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως. Ὁ Εἰσαγγελεὺς εὐμενῶς ἐδέχθη τὴν ἰατρικὴν ἐπιβῶσιν ἐπιστήμης, τὴν παράκλησιν καὶ τὴν ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως.

τῶν ἦν εὐτραφῆς καὶ καλῶς ἔχουσα· οὐδὲν ἠσθάνετο ἐν τῇ μήτρᾳ· ἐμμηνα δὲν ἦλθον· ἡ δὲ μήτρα εἶχε περιοδικῶς συμφορήσεις καὶ ἐπόνουν ὀλίγον αἰ δσφύες (ἡ μέση). Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν θεραπείαν συνῆλθε μετὰ τοῦ συζύγου τῆς ἀνευ οὐδὲν πόνου. Ὡς μετὰ μῆνας ἐγένεθη, ἡ γυνὴ αὐτὴ οὐδὲν συνέλαβε καὶ διῆγεν ὑγιῶς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς χάριν σωματικῆς πρὸς ἀπόκτησιν ῥώμης καὶ εὐεξίας, ἐτοιμότητος κλπ. ὡς περ ἀπειροῦτο ἔχειν πᾶς πολίτης Ἕλλην, ἵνα μάχηται ἐν πολέμῳ ὑπὲρ Πατρίδος, διότι τότε τὴν Πατρίδα δὲν ὑπερασπίζοντο μισθωτοί, ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι οἱ πολῖται ἀνεξαιρέτως. Ὁ πόλεμος ἐγένετο δι' ἀγχιμαχίας· διὰ τοῦτο ἐγένοντο ἐν πάσῃ πόλει σωματικαὶ καθ' ὠρισμένας ἡμέρας καὶ πανηγύρεις πρὸς βρῆξιν τῶν ἐξεχόντων. Ἐξ τινὰς πόλεις ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ ἄλλων πόλεων ἀθληταί, καὶ οὕτως ἀπετελέσθησαν προΐοντος τοῦ χρόνου ἐπισημότατοι ἀγῶνες, ὡς ἦσαν τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, τὰ Ἴσθμια κλπ.

Ἀλλὰ ἡ μεγίστη καὶ περικλειεσάτη πανήγυρις πασῶν ἐγένετο ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἱδρυθεῖσα τὸ 776 π. Χ. καὶ περιβληθεῖσα πανελληνιον χαρακτῆρα, ὡς περισυνάγουσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῖς ἀντιπροσώπους πασῶν τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν τῶν διεσπαραμμένων ἀπὸ τὴν Μεσόγειον ἀπὸ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τοῦ ἀπωτάτου μυχοῦ τοῦ Ἰσθμοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνες ἱδρύθησαν ἀπὸ Ἰφίτου, βασιλέως τῆς Ἠλίδος, κατὰ συμβουλήν καὶ παρόρμησιν Λυκούργου τοῦ νομοθέτου τῆς Σπάρτης.

Ὁ χώρος ἐνθα ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες πλουτισθεὶς κατ' ὀλίγον διὰ τῶν προσφορῶν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων καὶ τῶν πλουσιῶν ἀναθημάτων ἀπέβη ἀληθὲς μουσεῖον ἀριστουργημάτων τῶν περικλειεσάτων τῆς Ἑλλάδος τεχνῶν. Μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ, θέατρα, στοαὶ, βωμοὶ καὶ μνημεῖα παντοδατὰ ἐπλήρουν τὴν καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως διαφιλῶς πεποικισμένην πεδιάδα τῆς Ὀλυμπίας, ἀγάλματα δὲ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος καὶ πολυτρωῶν λίθων παντοίων ἐκόσμου τὰ περικαλλῆ κατὰ τῆς τέχνης μνημεῖα.

Ἡ διατάξις τῶν ἀγῶνων ἦν ἀνετεθειμένη εἰς τοὺς Ἡλείους, οἵτινες ἐκλονίζον τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν τάξιν καὶ ἐπισκόπων

τῆ δίκαιον τῶν κρίσεων, ἐκάστη δὲ πολιτεία, ἐκάστη πόλις, ἀπέ-
στέλλαν θεωροὺς ἢτοι ἐπισήμους ἐπιτρόπους.

Ποῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων ἀπῆρχοντο ἐξ Ὀλυμ-
πίας ἀγγελίαι εἰς τὰς ἀκραιτάτας χώρας κορίζοντες τὴν ἐπίσημον
ἀνακρίξιν περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν Ὀλυμπίων.

Κατ' ἀρχὰς μόνος ἀγὼν ἦν ὁ τοῦ Σταδίου, ἦται ὁ δρόμος,
πρῶτος δὲ νικητὴς καταλέγεται ὁ Κύριος πολίτης Ἴλιος.
Ἡ πανήγυρις ἐτελείτο κατὰ τετραετίαν, ἦτις ὀνομάζετο Ὀ-
λυμπιάς.

Ἰὼς τοῦς νικητὰς το πρῶτον παρέρχεται γραμματικὴ ἀμοιβή,
ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐνδόξωσαν Ὀλυμπιάδα ἀντικατέστησεν αὐτὴν στέ-
φανος ἐξ ἑκατῆς ἀργίας. Πρῶτος ἀναφέρεται ὁ κοτίνω στερα-
νωθεὶς ὁ μεσσήνιος Δουκλῆς.

Ὁ μεγιστος τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν ὑπῆρξεν ὁ Θεαγένης ἐκ
τῆς νήσου Θάσου. Οὗτος ἦρατο ἐν ἕκτῳ χιλίωσι καὶ τετρακοσίωσι
στεράνιοις! Ἐκάστη πόλις ἔδωχετο πανηγυρικῶς τὸν νικητὴν, θν
διέτρεπε δημοσίᾳ δαπάνῃ, οἷοτι ἦσαν οἱ ἀθληταὶ ἀθροφάγοι, ὡς
με ὄντες ἱπαρκεὶς καὶ ἰδίως τρέφεσθαι.

Διὰ τοῦ χρόνου οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐπεξετάθησαν εἰς πέντε εἴ-
δη σωματικὰ καὶ κατόπιν οὐ μόνον εἰς σωματικὰ πλεονεκτήμα-
τα, ἀλλὰ καὶ πνευματικὰ, συναγωνίζοντο συγγραφεὶς, τεχνιτῶν
ἔργα κτλ. Ὁ Παράδοτος ἐβραβεύθη ἐκεῖ ἀναγνώσας τὴν ἀθάνατον
συγγραφὴν του, ὁ Ἀλκιβιάδης ἔθετο εἰς συναγωνισμόν τὰς περι-
καλλεστάτας ἀμαξίας του, καὶ ἄλλοι ἠγωνίζοντο μουσικὰ. Ὁ αὐ-
τοκράτωρ Νέρων παρέστη συναγωνιζόμενος ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἐν
ταῖς ἀμαξοδρομίαις. Ὁ παρόδοτος οὗτος αὐτοκράτωρ τῶν Ρω-
μίων ἠγωνίζετο ἄρματος ἀγῶνα, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου
ἐκτραπέδωντο τοῦ ἄρματος κατέπεσε καὶ κατεμολωπίσθη οἰ-
κιστῆ. Ἐκτραπύθη ῥῶθῳ ὑπὸ τῶν κριτῶν δημοσίᾳ ἀνακηρυχθεὶς
νικητῆς, ὡς ἐκτραπύθη ὅτε ἠγωνίζετο εἰς ἄρμα, στρεψάντων
τα ἄρμα κατὰ τοῦ πλῆθους τῶν περιφρουρούντων τὸν Νέρωνα
στρατιωτῶν.

Ἦσαν ἄλλοι οἱ καθ' ἕνα εὐγενεῖς οὗτοι ἀγῶνες τῶν ἡμε-
τέρων ἀρχαίων ἡπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καθιερωθεισῶν καὶ
μέχρι σήμερον ἐναχοῦ ἐπι ἀκουσμένων θηριομαχιῶν ἀποδεικνύει
τὸ ἐξῆς. Τὸν ἑλλησπόνθον ἀθλητὴν ρουθεύσαντά ποτε ἐν ἀγῶνι πᾶ-
σι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων, οἱ κριταὶ, πρὸς τιμωρίαν, ἀπεστέρη-
σαν τὸν στερῶν, ἐκεῖνος δὲ ποσοῦτον καταβλήσει, ὥστε καὶ τὰς
ἄλλας ἀπέβλεπεν.

Οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνες διατηρηθέντες ἐπὶ ἑνδεκα ἑλοὺς αἰ-
ῶνας, καταργήθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Π'·
κατὰ τὴν 294 Ὀλυμπιάδα, ἦτις ἦν ἡ τελευταία.

Ὁ αὐτὸς ἐσύλησεν ἀπογυμνάσας καὶ τὰ ἱερὰ μνημεῖα καὶ
τοὺς ναοὺς τῆς Ὀλυμπίας, μετακομίσας πάντα εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν, ἐνθα ἐγένοντο μετὰ ταῦτα παρανόλημα τοῦ κυρῆ. Ἐὶ
ἔργον αὐτοῦ συνεπλήρωσαν οἱ ὑπὸ τὸν Ἀλάριχον ἐπιδραμόντες
τὴν Πελοπόννησον Γόθοι, μετὰ ἕνα δὲ περὶ τοῦ αἰῶνα σεισμοὶ
ἐπανεληλυμμένοι μετέβαλον εἰς ἐρείπια τὰ καλλιμάρμαρα μνημεῖα
τῆς Ὀλυμπίας.

Ἐκτοτε ἐπὶ δεκαπέντε αἰῶνας ἐπιχωσθέντα ἐξηφανίσθησαν
καὶ τὰ τελευταία ἔχνη τῆς τῶνος ἀποικομένης δοξῆς, ὅτε ἀφῆνης
τὸ 1877 ἀνασκαφαὶ γινόμεναι ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως
ἐπανήγαγον, ὡς ἐκ θαύματος, εἰς φῶς ἄπαν σχεδὸν τὸ θέατρον
τοῦ ἀρχαίου κλέους τῆς Ἑλλάδος.

Συγκεκριμεναί εἰδήσεις τῶν Βυζαντινῶν χρονογράφων ἀνα-
φέρουσι ὅτι οἱ Ἑλλεῖοι μετὰ τὴν Ρωμαϊκὴν κατακτησιν, ἦτις
συνεπλήρωσε τὴν καταστροφὴν τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν, μὴ δυ-
νάμενοι νὰ καταβάλλωσι τὴν δαπάνην τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν
Ὀλυμπίων, παρεχώρησαν ταύτην διὰ συμβολαίου ἐπὶ ἐνονήκοντα
Ὀλυμπιάδας ἐν ἔτει 50 π. Χ. εἰς τὴν εὐτυχοῦσαν Ἀντιόχειαν,
ἐπὶ τιμῆματι καταβληθέντι ἐκ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ
ἐκληροδότησεν αὐτῇ ὁ ἀντιοχεὺς Σωσίθεος γερουσιαστῆς καὶ παι-
δαγωγὸς τοῦ Βρεττανικοῦ, δολοφονηθεὶς ἐν Ἰώμῃ ὑπὸ τῆς Ἀ-
γριππίνης.

Ὁὗτω μετενεχθέντες εἰς τὴν Ἀσίαν οἱ ἀγῶνες ἐπανηγουρίσθη-
σαν τὸ πρῶτον τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τοῦ ἔτους 50 π. Χ. Ἀλλὰ
μετὰ ταῦτα καταχρασθέντες οἱ ἀρχόντες τὰς προσόδους ἀνέβαλον
τὴν ἐπανάληψιν τούτων, καὶ μόλις ἐπανηγουρίσθησαν οἱ ἀγῶ-
νες ἐπὶ ἐξ ἑτὶ περιόδους ἀνά δεκαπέντε καὶ εἴκοσι ἔτη.

Οἱ Ἀντιοχεῖς κατεμήνυον τὴν κατάχρησιν τῶν ἀρχόντων
εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις διέταξεν ἕνα τοῦ λοιποῦ αἰ τοῦ κλη-
ροδοτήματος τοῦ Σωσίθεου πρόσοδοι χορηγῶνται εἰς τὸ δημόσιον
ἀναλαμβάνον τὴν τέλει τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἀνά πᾶσαν
τετραετίαν, ὄντως δὲ τῷ 218 μ. Χ. ἐτελέσθη αὕτως ὁ πρῶτος τῆς
Ὀλυμπιακῆς τετραετίας ἀγῶν.

Ἀγνοεῖται ἂν εἰς τοιαύτην ἀνανέωσιν τοῦ προνομίου συνῆ-
νεσαν καὶ οἱ Ἑλλεῖοι, ἀλλ' οἱ Ἀντιοχεῖς ἐθεώρουν τὸ δίκαιωμα
αὐτῶν λαγόν ἐν ἔτει 578 μ. Χ.

Μεταφρασευθέντες ἐν Συρία οἱ ἑλληνικοὶ ἀγῶνες διετήρησαν μόνον τὸ ὄνομα ὡς καὶ ἡμῶς καὶ τὸ αὐστηρὸν μεγαλεῖον τῆς σεμνῆς τοῦ Πανελληνίου ἐορτῆς, μεταβλήθησαν δὲ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἱπποδρομικὰ πρᾶγματα, ἕως οὗ τῷ 690 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστίνου διὰ παντός καταργήθησαν.

***

Τῷ ΑΝΕΨΙῷ ΜΟΥ ΠΟΛΥΒΙῷ

Δύο εἰδῶν ἄνθρωποι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κοινῳνίᾳ.

Οἱ μὲν φύσει ἠδύνονται μεταδίδειν εἰς τοὺς ἄλλους τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον, ὅπερ κατέχουσιν, αἰσθανόμενοι ἰδίαν τέρψιν ὅταν ἀντικαμβάνονται ὅτι τὸ ὄνομά των ἐπαινεῖται μετὰ τιμῆς. Οὗτοι οὐ φθονοῦσιν, οὔτε παύουσι τὴν βλάβην τῶν καλῶν καὶ ἐναρέτων. Αὐτοῖς οἱ τοιοῦτοι ἐν ἐκάστη κοινῳνίᾳ εἰσὶν ὀλίγοι. Τοιοῦτους ἔχει πάντοτε φίλους.

Οἱ δὲ ἠδύνονται, ὅταν ὠφελῶνται καὶ ἀπολαμβάνουσι μόνον δι' ἑαυτοὺς τὰ καλά· ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀδιαφοροῦσι καὶ μάλλον ἠδύνονται ὅταν οὗτοι βλάπτονται καὶ ζημιῶνται. Ὁ φθόνος ἐμφωλεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Φθονοῦσι μέχρι καταστροφῆς τοὺς ἀγαθοποιούς, τῶν ὁποίων οὐκ ἀνέχονται οὔτε τὸ ὄνομα ἢ ἀκούωσιν ἐπαινούμενον, κατὰ τοῦ ὀνόλου ἐργάζονται παντὶ σθένει νὰ ἀμαυρώσωσι τὴν λάμψιν τοῦ ὀνόματος. Οἱ τοιοῦτοι κατατρέχουσι καὶ ὅταν μακρόθεν ἀκούωσι τὸ ὄνομα, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον ὅταν τὸ γνωρίσωσι μεταμέλονται. Τοιοῦτοι εἰσὶν οὐ μόνον οἱ πλεῖστοι τῶν χυδαίων, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ σπουδαίων. Τοιοῦτους ἀπὸφθεύγει ἔχειν φίλους. Ἔσιν ὡς σκωρία ἣτις κατατρώγει τὸν σίδηρον. Ἔσιν ὑμικαιότες τῆς κοινῳνίας. Ἔσιν ὀπισθοδρομικοὶ. Ὅπου ὑπάρχουσι πλεονάζοντες τοιοῦτοι, ἐκεῖ ἠθικὴ πρόοδος πρὸς τὰ βελτίω οὐ γίνεται.

Ὁ δίκαιος Ἀριστείδης εἶπε τὸ πρῶτον παράδειγμα. Βάναυτος τις ἀγῶν τούτον ἔδωκεν αὐτῷ τὸ σπρᾶκον ἵνα γράψῃ τὸ ὄνομα. Ἐμιστεβέτης πρὸς ἐξοστρακισμόν δ' Ἀριστείδης ἐκ φιλοσοφικῆς ἀνοχῆς ἠρώτησε τὸν βάναντον δι' ἡμετέραν ἀνοχῆν ὅπως εἴπῃ ὄχι, ἀλλὰ δὲν ὑποφέρω ν' ἀκούω αὐτὴν καλομένου δίκαιου. Ὁ Ἀριστείδης ἀπέθανε πένθης.

Ἐν λοιπῶν ἡσθε ἀγαθοποιῶν καὶ τέρπησαι ποίων τὰ καλά, φύγετε ἀπὸ τῆς κοινῳνίας.

Ἔσθι μετὰ ἀγαθοποιῶν, ἵνα ἀπολαμβάνῃς τερπνὸν βίον.

***